

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/137/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8505202292
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8505202292.13

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa S. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, N. Y., právne zast. JUDr. Beátou Topolčaniovou, advokátkou, so sídlom Vojenská 3, 040 01 Košice proti odporcom: 1/ N. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XX, N. Y., toho času bytom S. XX/XX, T., V., 2/ F. I. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. X. XXX obaja právne zast. JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom, so sídlom ul. 17. Novembra 14, Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie úroku z omeškania takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 19.9.2005 domáhal, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 2 000 000 Sk a zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % denne zo sumy 2 000 000 Sk od 12.1.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Podaním doručeným súdu dňa 28.3.2012 navrhovateľ si uplatnil aj 13 % úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do zaplatenia.

Na pojednávaní dňa 14.6.2012 súd pripustil navrhovanú zmenu petitu - zaplatenie 13 % úroku z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do zaplatenia.

OS v Starej Ľubovni rozsudkom č.k. 5C 137/2005-326 zo dňa 2.7.2012 zaviazal odporcov v I. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 49 790,88 eur a 13 % ročný úrok z omeškania zo sumy 49 790,88 eur od 12.1.2003 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 790,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88 eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 49 790,88 eur od 12.1.2003 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 790,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88 eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplatenia a trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 5C/137/2005-363 zo dňa 11.2.2012 súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Na odvolanie pr. zástupcu odporcov KS Prešov rozsudkom č.k. 16 Co/61/2013-375 zo dňa 26.8.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 16Co/61/2013-387 zo dňa 17.10.2013 potvrdil rozsudok súdu I. stupňa vo výroku, ktorým I. stupňový súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovu sumu 49 790,88 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 49 790,88 eur od 12.1.2003 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 790,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88 eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplatenia. Zrušil rozsudok súdu I. stupňa, ktorým súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi 13 % ročný úrok z omeškania zo sumy 49 790,88 eur od 12.1.2003 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 790,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88

eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplattenia a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu vznesenej námietky premlčania a neúplne zisteného skutkového stavu a za účelom ďalšieho dokazovania o tejto námietke premlčania.

OS v Starej Ľubovni rozsudkom č. k. 5C 137/2005- 403 zo dňa 16.12.2013 uložil odporcom v I. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 49 790,88 eur od 29.3.2009 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 970,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88 eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplattenia. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd návrh zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že úroky z omeškania sú opakujúce sa plnenia a právo na úroky z omeškania vzniká postupne a samostatne tak, ako sa úroky z omeškania stávajú splatnými. Prvostupňový súd sa priklonil k teórii, že úroky z omeškania sa premlčujú samostatne, vždy vo vzťahu ku každej jednotlivej splátke úroku z omeškania v trojročnej premlčacej dobe, pričom najneskôr sa úroky z omeškania premlčia súčasne s hlavnou pohľadávkou. Nárok navrhovateľa, týkajúci sa úroku z omeškania, preto nie je premlčaný celkom, ale iba sčasti za obdobie od 12.1.2003 do 28.3.2009 a priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 13 % ročne zo súm a za obdobie tak, ako je uvedené vyššie.

Proti prvému výroku rozsudku súdu I. stupňa podal pr. zástupca odporcov odvolanie, navrhol, aby súd v časti priznaných úrokov z omeškania rozhodnutie súdu I. stupňa zmenil a návrh v tejto časti zamietol. Nesúhlasil s názorom súdu I. stupňa, aby sa úroky z omeškania premlčovali samostatne vo vzťahu ku jednotlivej splátke úroku z omeškania, keďže úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je vzniká vtedy, keď dlžník je v omeškaní so splnením peňažného dlhu a preto dlžník musí zaplatiť okrem vlastného plnenia aj úroky z omeškania z dlhu, s ktorým je v omeškaní. Povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne nanovo každý deň trvania omeškania so splatením dlhu, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením dlhu a týmto dňom začína plynúť premlčacia lehota aj na zaplattenie úrokov z omeškania a jej uplynutím sa toto právo premlčí. Vzniesol námietku premlčania, keďže začiatok premlčacej doby na zaplattenie úrokov z omeškania je totožný so začiatkom premlčacej doby samostatnej pohľadávky, t.j. v danom prípade dňom 12.1.2003 a k premlčaniu došlo vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá uplynula dňa 12.1.2006. Navrhovateľ si neuplatnil právo na zaplattenie úrokov z omeškania spolu s istinou, ale uplatnil si toto právo na súde až dňa 28.3.2012, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto je tento nárok premlčaný a prvostupňový súd mal rozhodnúť o zamietnutí úrokov z omeškania z dôvodu premlčania nielen od 12.1.2003 do 28.3.2009, ale celkom za celé obdobie.

Krajský súd v Prešove na uvedené odvolanie uznesením č. k. 8Co/60/2014-423 zo dňa 23.10.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že v dôsledku možnosti uložiť povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti, ak ide o opakujúce sa dávky, ktorými úroky z omeškania nepochybne sú, mohlo sa právo na priznanie všetkých úrokov z omeškania, a to i tých, ktoré sa stanú splatnými v budúcnosti, vykonať po prvý raz už v deň nasledujúci po splatnosti pohľadávky, teda v 1. deň omeškania istiny. Týmto právnym názorom odvolacieho súdu je prvostupňový súd viazaný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, ktorého sa zúčastnil pr. zástupca odporcov. Pojednávanie sa nezúčastnili navrhovateľ a jeho právny zástupca, odporcovia v I. a 2. rade. Právny zástupca navrhovateľa neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodov hospodárnosti, nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitých dôvodov a navrhol prejednať vec v jeho neprítomnosti. Právny zástupca odporcov ospravedlnil neúčast' odporcov na pojednávaní, ktorí súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na základe uvedeného súd prejednal vec v neprítomnosti uvedených účastníkov konania a pr. zástupcu navrhovateľa v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Súd vykonal dokazovanie prednesom pr. zástupcu odporcov, oboznámil sa s pripojenými listinnými dôkazmi a s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca odporcov na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť z dôvodov uvedených v stanovisku doručenom súdu dňa 4.2.2014, kde sa odporcovia podrobne vyjadrili ku všetkým rozhodným skutočnostiam. Poukázal na to, že o úrokoch z omeškania I. stupňový súd rozsudkami uvedenými vyššie rozhodol dvakrát a obidva rozsudky I. stupňového súdu v časti zaplattenia úrokov z omeškania boli KS Prešov zrušené. Opakovane vzniesol námietku premlčania týkajúcu sa zaplattenia úrokov z omeškania. V danej veci právo na úroky z omeškania navrhovateľ neuplatnil spolu s istinou, pričom začiatok premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom premlčacej doby samotnej pohľadávky, t.j. začala plynúť premlčacia lehota n uplatnenie práva na úroky z omeškania na súde dňa 12.1.2003

a uplynula v 3 ročnej premlčacej lehote, t.j. dňa 12.1.2006. Keďže navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania až podaním doručeným súdu dňa 27.3.2012, (zmenu návrhu súd pripustil na pojednávaní dňa 14.6.2012), teda po uplynutí premlčacej lehoty, toto jeho právo je premlčané a preto ho súd nemôže priznať. Poukázal aj na judikatúru NS SR a NS ČR v obdobných veciach. Navrhol, aby súd z dôvodu premlčania návrh zamietol a odporcom priznal náhradu trov konania.

Podaním doručeným súdu dňa 28.3.2012 navrhovateľ si uplatnil aj 13 % úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do zaplatenia.

Na pojednávaní dňa 14.6.2012 súd pripustil navrhovanú zmenu petitu -zaplatenie 13 % úroku z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do zaplatenia.

V časti zaplatenie úroku z omeškania I. stupňový súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania rozsudkami uvedenými vyššie a KS Prešov v časti úroku z omeškania rozsudky súdu I. stupňa zrušil tak, ako je uvedené vyššie.

Úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do 28.3.2009 teda bol súdom právoplatne zamietnutý. Po zrušení rozsudku I. stupňového súdu č. k. 5C 137/2005- 403 zo dňa 16.12.2013 KS Prešov uznesením č. k. 8Co/60/2014-423 zo dňa 23.10.2014 v I. výroku, ktorým súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania, predmetom konania je zaplatenie 13 % úroku z omeškania zo sumy 49 790,88 eur od 29.3.2009 do 21.7.2010, zo sumy 48 290,88 eur od 22.7.2010 do 18.8.2010, zo sumy 46 970,88 eur od 19.8.2010 do 15.9.2010, zo sumy 44 790,88 eur od 16.9.2010 do 3.6.2011, zo sumy 43 790,88 eur od 4.6.2011 do 30.11.2011, zo sumy 42 790,88 eur od 1.12.2011 do zaplatenia. Na základe uvedeného úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do 28.3.2009 bol právoplatne zamietnutý. Spornou ostala otázka, či nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 49 790,89 eur od 29.3.2009 do zaplatenia je premlčaný alebo nie.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 121 ods. 3 OZ Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 122 ods. 1 OZ Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 OZ Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 517 ods. 1 OZ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (121 ods. 3 OZ). Závazkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, keď jeho kauza smeruje priamo na zaplatenie, resp na získanie určitej peňažnej čiastky. Vedľajším akcesorickým peňažným záväzkovým vzťahom je okrem iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) hlavného peňažného záväzku. „Úrokový“ právny vzťah môže vzniknúť teda iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi platne založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 OZ) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia

(istiny) tiež stanovené percento z peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškaní. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah. Keď vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinnosti dlžníka, t. j. k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu, spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok, je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický).

Niet pochybností o tom, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré je možné veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. To okrem iného znamená, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Povinnosť platiť úroky z omeškania nemôže trvať dlhšie, než trvá záväzok hlavný. Splnením dlhu (záväzku) alebo jeho zánikom z iného dôvodu zaniká povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. Ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutia času nevzťahovať na záväzok vedľajší (akcesorický).

Súd sa stotožňuje s tvrdením právneho zástupcu odporcov, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu nevzniká samostatne nanovo za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku, v danom prípade s vrátením pôžičky a týmto dňom začína aj práva na zaplatenie úrokov z omeškania plynúť premlčacia lehota a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Začiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby peňažného dlhu. Splatnosťou pohľadávky a právnou možnosťou vykonať právo po prvý raz, teda začne plynúť premlčacia doba aj pre úroky z omeškania. Ak táto premlčacia doba uplynula a odporcovia ako dlžníci vzniesli námietku premlčania, teda sa dovolajú premlčania, potom nie je možné navrhovateľovi ako veriteľovi priznať premlčané právo na úroky z omeškania, a to ani v ďalšom období, aj napriek tomu, že samotná istina nebola uhradená (splnená). Z uvedeného vyplýva, že, ak nebolo právo na úroky z omeškania uplatnené navrhovateľom spolu s istinou, začiatok premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný so začiatkom premlčacej doby samotnej pohľadávky a premlčí sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Právo na úroky z omeškania sa premlčí ako celok, preto nie je možné priznať jednotlivé časti úrokov z omeškania iba za niektoré obdobia.

V prejednávanej príhode navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2 000 000 Sk, t.j. 66 387.84 eur voči v odporcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na súde dňa 19.9.2005 z dôvodu uzavretej zmluvy o pôžičke, podľa ktorej požičanú sumu mu mali odporcovia vrátiť do 11.1.2003. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 13 % zo žalovanej sumy od 12.1.2003 do zaplatenia si však navrhovateľ uplatnil na súde až dňa 28.3.2012 a súd pripustil takto navrhovanú zmenu návrhu na pojednávaní dňa 14.6.2012. Premlčacia doba na zaplatenie žalovanej sumy, ale aj na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania zo žalovanej sumy, začala plynúť dňom 12.1.2003 (dňom nasledujúcim po splatnosti na vrátenie požičanej sumy). V zmysle ustanovenia § 110 ods. 3 OZ premlčacia doba na úroky z omeškania zo žalovanej sumy uplynula dňa 12.1.2006. Keďže navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania v rozšírenom návrhu až dňa 28.3.2012, urobil tak až po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. Na premlčanie súd neprihliada z úradnej povinnosti, ale len na námietku vznesenú účastníkom konania. Vzhľadom na to, že odporcovia vzniesli námietku premlčania pokiaľ ide o právo na zaplatenie úrokov z omeškania zo žalovanej, resp. priznanej sumy, nie je možné priznať premlčané právo na úroky z omeškania, aj napriek tomu, že samotná istina bola uplatnená riadne a včas.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na námietku premlčania vznesenú odporcami a s poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj na judikatúru NS SR (rozsudok 1Cdo 157/2009 zo dňa 29.10.2010, uznesenie 7 Cdo/73/2012 zo dňa 19.7.2012) a judikatúru NS ČR(rozsudok sp. zn. 21Cdo 681/2006 zo dňa 8.1.2007, 20 Cdo 443/2009 zo dňa 30.6.2007) súd dospel k záveru, že právo na zaplatenie úrokov z omeškania zo žalovanej sumy je premlčané, preto návrh v časti nároku na zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 13 % ročne zo súm a odo dňa uvedeného vyššie celkom zamietol. O trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 Os.p rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.